

Skatteministeriet

Den 17. juni 1993

De Danske Landboforeninger, Landbrugsraadet og Dansk Familielandbrug har i et brev af 9. juni 1993 (L 295 – bilag 29) rettet henvendelse til Skatteudvalget om ovennævnte lovforslag.

De Danske Landboforeninger, Landbrugsraadet og Dansk Familielandbrug udtrykker sin bekymring i forbindelse med ejendomsavancebeskatningsforslaget, idet man opfatter dette lovforslag som et særligt hårdt angreb over for landbruget og dets fremtid.

Jeg vil gerne have lov til indledningsvis at sige til de pågældende organisationer, at forslaget naturligvis ikke er et angreb på landbrugerhvervet. Regeringen lægger tværtimod stor vægt på, at konkurrenceevnen i landbrugerhvervet styrkes, som det også fremgår af regeringsgrundlaget »En ny start«. Jeg vil i det følgende på en række konkrete områder vende tilbage med en nærmere beskrivelse af de forslag, som regeringen har besluttet at gennemføre for at sikre landbruget et sikkert fremtidsgrundlag under den fremtidige ejendomsavancebeskatning. Jeg vil dog gerne have lov til at indskyde, at jeg ikke mener, at lovforslaget forhindrer det fremtidige generationsskifte i landbruget, der er snarere tale om en lempelse.

Forslaget indeholder for det første en rimelig lempelig nedtrapningsregel, der indebærer, at der sker en nedtrapning af fortjenesten med 30 pct., når ejertiden er 10 år eller mere. Der kan herudover tillægges 10.000 kr. til anskaffelsessummen for anskaffelsesåret og de efterfølgende kalenderår. Med en ejertid på over 10 år kan der således allerede fragå 100.000 kr. ved opgørelsen af fortjenesten.

Forslaget indeholder endvidere adgang til at fradrage tab i anden ejendomsgevinst.

Den beskatning, der lægges op til i forslaget, indtræder således først, når der forekommer en betydelig fortjeneste efter nedtrapningen af fortjenesten på grundlag af ejertiden.

Hertil kan jeg oplyse, at efter forslaget bevarer de gældende regler for generationsskifte ved død. Der er således ikke tale om, at den udvidede avancebeskatning indebærer en for-

dyrelse af generationsskifte vedrørende fast ejendom. Tværtimod indebærer forslaget, at der skal betales en mindre arveafgift af den udlagte ejendom. Det hænger sammen med, at efter forslaget skal den arveafgiftspligtige værdi nedsættes med en passivpost, jf. kildeskattelovens § 33 A, stk. 2. Passivposten beregnes som 30 pct. af den skattepligtige fortjeneste, som ville være fremkommet, hvis boet havde solgt ejendommen. Nedslaget i værdien modsvares af, at arvingen overtager den latente skattebyrde på ejendommen, det vil sige skattepligten af den avance, der er optjent på ejendommen før arveudlægget.

Endvidere indføres der efter forslaget adgang til succession i levende live i familieforhold, når der er tale om fast ejendom, der helt eller delvis anvendes i overdragerens eller dennes ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Det fremføres endvidere, at landmænd, der har anvendt indekslån som refinansiering, der er et væsentligt led i landbrugspakken, vil blive uforholdsmæssigt belastet af forslaget, når en sådan ejendom sælges og der skal betales skat af avancen.

Der har i debatten i forbindelse med dette lovforslag været argumenteret for at bibeholde den gældende pristalsregulering. Sådan som jeg ser det, er det især landbrug, gartneri og skovbrug, der vil blive særlig uheldigt ramt af ændringerne i ejendomsavancebeskatningsloven, fordi finansieringen af disse ejendomme inden for de senere år har været tilrettelagt også fra politisk side ud fra nogle helt andre forudsætninger, end de, der er gældende på det øvrige ejendomsmarked.

Regeringen har derimod ikke fundet det hensigtsmæssigt at løse det pågældende spørgsmål om sammenhængen mellem den måde, hvorpå ejendommene finansieres og de skattemæssige regler ved at fastsætte særregler for de ejendomme, der er finansieret med indekslån, eller i øvrigt at tillade fradrag for kurstab på de særlige inkonverterbare kontantlån, som det har været foreslået fra forskellige sider.